
מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 19

מיום ג', ג' בטבת תש"פ, 31.12.2019

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	שי רוזנצוויג	
סגן ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן	
חבר מועצה	אייל רוזנפלד	
חברת מועצה	רחל שטיינר	
חברת מועצה	אורית שגיא	
חברת מועצה	שלומית ארצי	
חבר מועצה	משה אופיר	
חברת מועצה	דליה נחום-לוי	
		<u>נוכחים:</u>
מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל	
גזבר המועצה	אילן דולב	
	עו"ד ברוך חייקין יועץ משפטי	
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	אלי כהן	

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 19 – 31.12.19
--

על סדר היום:

1. שינוי הרכב ועדת חינוך.
2. סגירה, פתיחה וביטול תב"רים (עפ"י רשימה).

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב	תקבולים להכנסה	תשלומים	הערה
466	מיחשוב מוסדות חינוך	380,000.00	376,666.00	376,666.00	סגירת התב"ר, והקטנת השתתפות המועצה בהתאם
479	תכנון ו/או שדרוג ו/או שיקום של מערכת השקיה	162,000.00	162,000.00	162,000.00	סגירת התב"ר
482	שיפוץ מחלקת רווחה	96,000.00			ביטול תב"ר – לא התקבלה הרשאה כספית ממשרד הרווחה
497	סימוני כבשים 2018	78,048.00	78,048.00	78,048.00	סגירת התב"ר
500	מחשב לכל מורה	7,200.00	4,464.00	4,464.00	סגירת התב"ר (תקציב פיס)
449	שיקום ופיתוח תשתיות מים	790,000.00	815,176.42	815,176.42	סגירת התב"ר
492	שיפוץ קיץ 2018	421,680.00	300,000.00	300,000.00	סגירת התב"ר
חדש	פעילויות מתנ"ס שנתקבלו במרכבה	153,200	סל ספורט- 110,000 אוליבר טויסט- 15,800 תקנת סלע- 24,400	153,200	פתיחת תב"ר

3. תמיכות.
4. תבחינים לתמיכות לשנת 2020.

1. שינוי הרכב ועדת חינוך.

אנחנו סיימנו ישיבה ומתחילים ישיבה אחרת על סדר היום. ישיבה שלא מן המניין מס' 19. אנחנו נתחיל עם סדר היום. אחד, שינוי הרכב ועדת חינוך. אנחנו כבר דנו בנושא הזה מספר פעמים. בישיבה הקודמת סוכם שאני ואורית נשב, ניפגש אצלי במשרד ככל שיידרש ונשוחח על העניין ואז ניפגש פה שוב ונקבל החלטה. עשינו את זה. אפשר לפתוח את הדיון הזה. בבקשה, אורית.	שי רוזנצוויג:
אני?	אורית שגיא:
כן. את יודעת, זו לא ישיבה -	שי רוזנצוויג:
מה ההבנות שהגעתם?	משה אופיר:
לא הגענו להבנות.	אורית שגיא:
תגידי איך את רואה את הדברים.	שי רוזנצוויג:
מה ההצעה שלך היתה, מה ההצעה של שי?	משה אופיר:
לא, לי אין הצעה. אתה ביקשת להעלות את זה לסדר היום. אני לא ביקשתי. לי אין מה להציג.	אורית שגיא:
אנחנו דנים בשינוי הרכב ועדה. אם יש לך משהו שאת רוצה להציע, להגיד, לומר, אז זה הדיון. אם לא, אז פשוט נעבור להצבעה, חברים.	שי רוזנצוויג:
אתה יכול להגיד מה היה בפגישה שלכם? אני הצעתי שתיפגשו.	משה אופיר:
כן, אני יכול להגיד מה היה בפגישה. זה בסדר? בטח.	שי רוזנצוויג:
אוקיי. אנחנו נפגשנו, ישיבה שהיתה מתוכננת להיות שעה, אולי פחות. נמשכה מעל לשעה וחצי. אני חושב ששנינו חשבנו שזה יהיה אולי קצר יותר. אבל נמשכה שעה וחצי. כל אחד אמר את אשר ליבו. אני לא חושב שראינו את רוב הדברים, את כולם, לא ראינו עין בעין. לא בשלב של מה היה, איך היה, ובלי להיכנס לזה. אני כראש מועצה אמרתי שמן הסתם, גם לי יש חלק באחריות של כל מה שהביא אותנו עד הלום. לא מתכחש להם. אני כן הצעתי, אמרתי, שאלתי בצורה פשוטה, כדי לברר. יש אמון בי? האם	שי רוזנצוויג:

יש בינינו כימיה? האם אנחנו יכולים לעבוד ביחד או שיש הערכה? כל התשובות האלה, מן הסתם, נאמר לא. ואלה תשובות שאני יודע ולא חשבתי שבועדה מייעצת, אני עדיין חושב, שבועדה מייעצת לראש המועצה, שכאשר בוועדת חינוך הקודמות יו"ר הוועדה תמיד היה ראש המועצה, זה תפקיד שהיה חשוב תמיד לראש המועצה וגם לי. ויתרתי עליו בתחילת הקדנציה. ויתרתי עליו בכאב. אני לא ניסיתי להסתיר את הדבר הזה, ממש לא ניסיתי לזייף אותו. ובמשך שנה שלמה, שנה בחיים של קדנציה זה הרבה, אני חושב שנעשו, לפחות מבחינתי, מאמצים. אני אומר עוד פעם. גם לי יש אחריות. אבל אתה לא יכול לזייף כימיה אם אין. אתה לא יכול לגדל הערכה או לגדל אמון, גם לא בחודש, חודשיים. רגע, שנייה. ביקשו ממני להגיד מה היה בישיבה. (מדברים ביחד) לא, לא, אני אמרתי כמה פעמים את החלק שלי ואת האחריות שלי בעניין הזה. ציינתי את זה כמה פעמים. שזה חשוב לי, שידעו שגם אני יכולתי לעשות דברים אחרת, לצורך העניין. אם הייתי יכול להחזיר את הגלגל אחורה, כן, לא הייתי נכנס לישיבה ההיא. הייתי מביא את זה, עם כל הצער והכאב, הייתי מביא את זה לשולחן המליאה, אומר את מה שיש לי שם. עשינו את התיקון הזה, ניסינו לעשות אותו בישיבה הקודמת. וככה הייתי מתנהל. אני חושב שגם ככה אני צריך להתנהל ואני אתנהל בצורה הזאת. זה עניין של חוסר ניסיון. זה לא עניין של נגיד איזשהו רצון פה לזלזל או לפגוע. בסופו של דבר, ראש מועצה, הבנו שאנחנו לא רואים את הדברים עין בעין. אני חושב שאורית הציעה שבו ננסה עוד שלושה חודשים, נראה אם זה יעבוד. אני חושב שניסינו במשך שנה שלמה, שנה שלמה בקדנציה של ראש מועצה זה הרבה. שנה שלמה. אני חושב שבשלושה חודשים האלה, יש פה גוף שהוא הורכב. אחרי זה פורק. אחרי זה אמרו לו 'רגע, אל

תעבוד'. אחרי זה פאוז. במתווה הזו של שלושה חודשים, שזה רבעון, זה הרבה, 'טוב, תחזרו לעבוד'. ואחרי זה עוד פעם. זה לשגע את המערכת.

זה הכל אתה עשית, שי. כל הדברים האלה אתה עשית.

אורית שגיא:

אמרתי שיש לי חלק בזה. אני רוצה להגיד לכם שבמשך שעה וחצי -

שי רוזנצוויג:

אתה פיזרת, אתה הודעת להם -

משה אופיר:

לא, אני אומר. מה שהיה היה. אם זה לא היה מפוזר בדרך כזאת,

שי רוזנצוויג:

בסדר, אבל אתה עשית את זה.

אורית שגיא:

כן, זה מה שקורה בפועל. אבל מי שהביא אותנו,

שי רוזנצוויג:

אבל משהו הוביל לזה.

רחל שטיינר:

אני עשיתי את המאמץ. אני עשיתי ואני לוקח גם

שי רוזנצוויג:

אחריות. מה שלא קיבלתי בשיחה הזאת פעם אחת

אפילו, רק לקראת הסוף, שציינתי שזה חורה לי,

שנייה לפני שנפרדנו, אמרתי שחבל שבמשך שעה

וחצי אנחנו מדברים, אורית, לא לקחת אחריות על

משהו. לי זה נראה כאילו 'שי, הכל היה בסדר עד

שבאת וחירבת'. אני לא רואה את זה ככה. אני רוצה

מאוד שהחינוך יצליח. אני חושב שהוא יצליח. בצורה

הזאת הוא לא יצליח. הצעתי לאורית להשתלב

בדברים אחרים. אני לא חושב שהיא פסולה מלעזור

באלפי מנשה. בחינוך, כרגע, לדעתי זה לעכב, זה

לא יעבוד. לא חודש, לא חודש וחצי, לא שלושה

חודשים. זה פשוט לא יעבוד. אתה לא יכול לגדל

כימיה. ניסיתי שנה. עשיתי מאמץ. אני חושב ששני

הצדדים, גם אורית יכלה לעשות קצת יותר. אולי גם

אני יכולתי לעשות קצת יותר. זה לא בוצע. בפועל.

אתה לא יכול לגדל את זה, לא בשלושה חודשים.

אולי על ציר הזמן אנחנו נלמד לעבוד. נתחיל ממחר

בבוקר בדברים אחרים. אולי היא תעזור בנושאים של

החברה הכלכלית. אולי בוועדת כספים. הדלת

לתרומה ליישוב לא סגורה בפניה. אני כרגע חשוב לי

שממחר בבוקר אנחנו נייצב את המערכת, שכרגע, החל מעובדי המועצה. וזה לא משנה בגלל מי. זו עובדה. החל מעובדי המועצה וכלה במתנדבים, שהם היום לא אותם אנשים שהתחילו, כי נמאס להם. הם רואים שזה לא עובד. 'עזבו אותנו מהשטויות שלכם'. אני מציע מתווה שזה כן יעבוד, בחינוך. להחליף את אורית ברחל. רחל היא אשת חינוך. פה פחות, שם נראה שצריך פרויקטורים. אני דווקא חושב ההיפך. פה אני דווקא כן צריך את אשת החינוך, שזה מה שהיא עושה. מנהלת של בית ספר 30 שנות חינוך, שכן תיתן לי את העצות המקצועיות שאני מתווה אסטרטגיה ואני מדבר על פדגוגיה. פרויקטים, יש שם המון פרויקטורים. המון. כל בן אדם שני שם הוא פרויקטור. באמת זה לא חסר. אני צריך פה דווקא דמות מקצועית, שתוביל. זה מה שאני ממליץ. אמרתי, חשבתי שהיה ראוי כן שנעשה את זה בהצבעה. לא רציתי להוביל את זה, אלא כי אם בהסכמה. כי כן, צריך להודות על מה שהיה. והיה. זה לא עובד. אני לא רואה את זה איך זה יעבוד ממחר בבוקר לצורך העניין, ההצבעה פה, ואני אפסיד. אני אומר לכם, זה ימשיך לא לעבוד. כי אין. אי אפשר לחבר את זה לצערנו. ניסינו ישיבה ראשונה, אחרי זה ישיבה שנייה, אחרי זה ישיבה שלישית. עשינו פגישות באמצע. באמת שניסינו. אני מתנצל. זה לא עובד. צר לי. ואני חושב שברמה האישית, אמרה לי אורית שאין לה משהו נגדי. אני שמח שהיא אמרה את זה. כי אני כל הזמן הייתי בתחושות שכן. אלה התחושות שלי. איך היא אמרה? עם תחושות אי אפשר להתווכח. אני לא בן אדם פרנואיד שרב עם אנשים או שיש לו אויבים. גם אם מישהו היום יגיד לי 'שי, שלום, חמוד. אני יוצאת לאופוזיציה'. לא פוסל, עדיין אומר שלום. ואין אצלי את הדברים האלה. אבל מה שכן אני אומר פה הדבר הזה לא יצליח. אולי יצליח בכספים, אולי יצליח

במקום אחר. וגם את זה נצטרך לחשוב עליו, כי זה דבר שנבנה. השנה הזאת זה לא הוכיח לי. זה שעבדו שם דברים, עוד פעם. אלה פרויקטים שלא ציפיתי שלשם תלך הוועדה. כן, אני חושב שבחינוך דווקא אנחנו יכולים ממחר בבוקר לקחת את זה, כמו שאני רוצה. ואז בסוף אני זה שצריך לקבל או לא לקבל את העצה. זה יקרה כנראה יותר, כי יש לי כימיה עם רחל יותר מאשר עם זה פחות. לכן לא ב, לשים את הדברים האלה בצד. החינוך הזה הוא גדול יותר משנינו. מה לעשות שזה המצב רגע.

יש לי הצעה.

לא, לא, בלי הצעות היום.

אני מציע פשוט לעשות שינוי פרסונאלי.

אנחנו חוזרים שוב.

אני לא הייתי רוצה להיות באותו מקום. הייתי רוצה להתקדם הלאה.

אבל הדברים האלה שאומרים שמה שאתה רוצה, שכביכול מעידים על מה שהיא לא. מיותרים.

אבל זה מה שביקשו. שהוא יעדכן מה היה בישיבה.

לא, מי שהיה צריך לעדכן, הוא הציע את ההצעה והוא רואה אותה נכונה. אבל להתחיל להשמיץ שוב פעם, נו, באמת.

שלומית, זה מה שהיית רוצה שאני אעדכן. אבל כשאתם לא הייתם ואתם קיבלתם אחר כך, קיבלתם צד אחד, שנייה, בואו נהיה הוגנים,

שאלתי מה -

וענית. את קיבלת, שמעת צד אחד של המטבע. ואני היום נתתי, זכותי המלאה, נתתי את הצד שלי. לא חייבים לקבל אותו, נתתי את הצד שלי, וזה הכל. אני לא רוצה לקחת את זה ברמה האישית.

אני רוצה להגיד משהו. אני אעשה את זה ממש קצר, כי נראה לי שכבר טחנו את הנושא הזה עד דק. כמו שאמרתי לך אתמול, שי, אני לא רואה את זה כעניין של כימיה או משהו אישי. זה בכלל לא עניין אישי.

משה אופיר:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

רחל שטיינר:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אני רואה את זה בצורה מקצועית. אני כן חושבת שהוועדה הזאת עבדה מצוין. ואני כן חושבת שקלקלת משהו שעבד מאוד יפה וחבל. אני כן חושבת שזה על רקע אישי, וגם זה חבל לי. ובנוסף, כמו שאמרתי לך, כל חברי המועצה שנבחרו כאן ושיושבים כאן סביב השולחן, זה לא קשור לכימיה איתך. לא אתה בחרת אותנו. לא אתה שמת אותנו סביב השולחן. הציבור בחר בנו ואנחנו נמצאים כאן כנציגים של הציבור. ולכן כל המילים על כימיה וכו' לא רלוונטיות.

גם לעניין הכספים והחברה הכלכלית, בעיני זה סיים-סיים. כאילו על אחת כמה וכמה לשים בכספים מישהו שאתה לא סומך עליו, לא יכול לעבוד איתו ועוד כל מיני מילים, זה נראה לי כבר, אתה יודע, שם את הזה. זה נראה לי כבר, באמת, שי, ממש נטחן עד דק. אני חושבת שהעניין הזה שזה בא עכשיו להצבעת המועצה זה גם מאוחר מדי וגם מעט מדי. אני חושבת שלא נעשה מאמץ כמו שאתה אומר כדי שהדבר הזה יעבוד. לפחות לא בתחושה שלי. אמרנו שעם תחושות אי אפשר להתווכח. ישבנו אתמול שעה וחצי, כן, הקדשתי לך שעה וחצי מזמני, גם כדי לשמוע וגם כדי להשמיע. והשיחה התנהלה בצורה מאוד נעימה ומאוד עניינית. ואתה אמרת את הדברים שלך ואני נתתי לך הצעה שאתה בחרת לא לקבל אותה. אבל אני עומדת עם ההצעה שלי -

איזו הצעה?

משה אופיר:

הוא אמר. עוד שלושה חודשים.

אורית שגיא:

כל אחד נתן הצעה לשני.

שי רוזנצוויג:

מה ההצעה בדיוק? את יכולה להגיד מה היא? אני רוצה להבין.

משה אופיר:

שאת מעדכנת.

רחל שטיינר:

לא, לא, זה לא מה שאני אמרתי.

אורית שגיא:

מה פתאום?

רחל שטיינר:

למה את אומרת מה פתאום? את לא היית בפגישה.

אורית שגיא:

היא אומרת עכשיו. אני לא -	רחל שטיינר:
אבל את לא היית בפגישה. את לא יודעת מה הצעתי לשי.	אורית שגיא:
היא לא ענתה על השאלה. ...	שי רוזנצוויג:
היא התייחסה לפגישה ואמרה שאני הצעתי לשי.	אורית שגיא:
אני רוצה להבין איזו הצעה עמדה. אפשר? ...	משה אופיר:
אני הצעתי לשי לאפשר את המשך הוועדה בפורמט שלה בראשותי בשלושה חודשים הקרובים. הצעתי להסתייע ברחל לעניין הדיווחים לתקשורת, כי הוא סומך על רחל. הדברים, גם אמרתי בעבר, לא היו סודיים. הכל מופיע ביומנים. הכל מופיע גם אצל מנהלת מחלקת החינוך. שום דבר לא היה סודי. אודליה נמצאת בקבוצת הווטסאפ של הפורום חינוך, אבל לא משנה. והצעתי שנשב בעוד שלושה חודשים ונקבל החלטה משותפת להמשך.	אורית שגיא:
ההצעה אומרת שלא יהיה תקשורת בינינו שלושה חודשים. אנחנו נשתמש ברחל -	שי רוזנצוויג:
לא, לא, זה לא מה שאני אמרתי, שי. אל תסלף.	אורית שגיא:
שנייה, לא, אני אומר.	שי רוזנצוויג:
שי, אל תסלף את ההצעה שלי.	אורית שגיא:
לא, אז אני אומר. נשתמש ברחל כדי לדברר וכדי לתקשר.	שי רוזנצוויג:
אבל אל תסלף את ההצעה שלי.	אורית שגיא:
אני לא מוכנה לכזה דבר.	רחל שטיינר:
יש פה בעיה אקוטית.	שי רוזנצוויג:
אל תסלף את ההצעה שלי.	אורית שגיא:
אני לא חוליה שצריכה לדברר בינך לבינו.	רחל שטיינר:
בסדר. אני יודעת לדברר את עצמי. ...	אורית שגיא:
זה מעכיר את האווירה. תעלה את זה להצבעה. די, חאלס.	שלומית ארצי:
בסדר, נגיע, שלומית. אני מקבל את מה שאת אומרת, ואני מעלה להצבעה.	שי רוזנצוויג:
אני רוצה להבין. את רוצה להגיד משהו?	משה אופיר:
לא, אני רוצה שנעלה את זה להצבעה ואני מסכימה	שירי זיידמן:

עם שלומית. זה מה שאמרת.	
כל התברברות, כי כל אחד ...	שי רוזנצוויג:
זה לא לכבודה של אורית.	שלומית ארצי:
גם לא לכבודי.	שי רוזנצוויג:
גם לא לכבוד שי.	שירי זיידמן:
יש פה שני אנשים.	שי רוזנצוויג:
אני רוצה להבין. יש לך כימיה עם גב' שטיינר?	משה אופיר:
כן.	שי רוזנצוויג:
יש לך כימיה.	משה אופיר:
כן.	שי רוזנצוויג:
אתה סומך עליה שהיא תעביר לך כל מה שצריך?	משה אופיר:
סליחה, אני לא מוכנה לזה. אני לא מוכנה לדברר ביניהם.	רחל שטיינר:
לא, אבל אתה רואה איך זה ייכשל. תבין. בונים את זה עקום, אוקיי? אנחנו בונים את זה עקום. אתה צריך לדבר עם יו"ר הוועדה. זה לא פנטגון. זה לא דימונה. בסך הכל יו"ר הוועדה עד כה היה תמיד ראש המועצה. פה אני ויתרתי, וזה לא עובד.	
אבל אני רוצה להבין באופן עקרוני. תאר לעצמך שאני יו"ר ועדת כספים, בלי לפגוע בגב' זיידמן. ומחר אתה אומר, 'אין לי כימיה עם משה אופיר',	משה אופיר:
אני אעלה את זה למליאה פה. כמו שהעליתי את זה, אני אעשה תיקון ואעלה את זה במליאה.	שי רוזנצוויג:
אבל התפקיד היה פונקציה של כניסה לקואליציה בכלל. ברגע שהיא התפטרה, נגמר.	רחל שטיינר:
גם התפקיד של שירי היה פונקציה של כניסה לקואליציה. אז בואי נפתח את זה גם כן.	אורית שגיא:
הכל אפשר לפתוח.	רחל שטיינר:
בואי.	אורית שגיא:
כל הנימוק שלך זה עניין של כימיה?	משה אופיר:
לא, ממש לא.	שי רוזנצוויג:
אבל יכול להיות שלא תהיה לך כימיה איתי, יכול להיות שלא תהיה לך כימיה -	משה אופיר:
אבל זה לא המצב, משה. זה לא המצב, למען השם.	שי רוזנצוויג:

לא, זה לא המצב. זה אמון. אמרתי לך. זו הערכה. זו ועדת רשות. זה לא קיים. זה מה שאני אומר, בואו נעלה את זה, בואו נצביע על זה ונתקדם הלאה.

אני ביקשתי לבטל את הישיבה הזאת, דרך אגב. בעיני היא מיותרת.

גם אני.

זה לא יעבוד, חבל. זה לאלץ אותי לעבוד בדרך שהיא לא נוחה לי. זה לשים את העובדים שלי בני ערובה. עובדים שהם על הסיפור הזה, אני הבוס שלהם, זה לא נעים להם. גם המתנדבים. המצב הזה לא עובד טוב. אני מבין פה את העניין, אבל צריך לפעמים לקבל החלטה. אני לא חושב שיש לי פה עניין של כימיה עם מישהו אחר. לטוב ולרע. יאללה, חבר'ה, אני רוצה לגמור עם זה.

כי אז אתה יכול לפסול כל אחד - אבל עובדה שאני לא עושה את זה.

עוד לא, עוד לא.

אז זה תקדים.

זה לא תקדים.

אם אנחנו נקבל את ההצעה שלך על בסיס כימיה, מחר תפטר אותה על בסיס כימיה. (מדברים ביחד) חזור לפרוטוקול. ביססתי את זה על סמך מקצועי. עם פגישות, עם דיווחים. זה לא כימיה. כימיה זה עוד נדבך. זה מבוסס לגמרי, ואני יכול להוציא לך את זה. אני לא רוצה לחזור על זה עכשיו, כי באמת זה לא לכבודו של אף אחד. מציע לגמור עם זה. אני מציע החלפה בהרכב ועדת החינוך, שהגב' רחל שטיינר תמונה ליו"ר במקום הגב' אורית שגיא.

אני רוצה להציע הצעה נגדית.

בסדר. בוא נצביע על זה.

אני מציע לקבל את ההצעה שעכשיו שמעתי אותה, שאורית תמשיך להיות שלושה חודשים וכל האינפורמציה שאתה רוצה תקבל דרך הווסטאפים, דרך הגב' שטיינר, אם היא מוכנה.

שלומית ארצי:

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

דוברת:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

היא אמרה שהיא לא מוכנה. ואנחנו נשקול את העניין- היא אמרה שהיא לא מוכנה. אבל היא לא מוכנה.	שי רוזנצוויג: משה אופיר: שי רוזנצוויג: שירי זיידמן: שי רוזנצוויג:
היא אמרה שהיא לא מוכנה. אז איך זה יעבוד? אז זו סתם הצעה. בסדר, עזוב. נו. בוא, כל אחד שיעשה מה שהוא רוצה. (מדברים ביחד) אני בעד ההצעה שלי. מי בעד? רחל, שי, אייל, שירי. מי נגד? דליה, אורית, שלומית, ומשה. אתה רוצה להעלות את ההצעה שלי? כן. מי בעד לאפשר לגב' אורית שגיא להמשיך בעוד שלושה חודשים לעוד שלושה חודשים את תפקידה כיו"ר ועדת חינוך ולבחון את זה עוד שלושה חודשים. מי בעד? אורית, דליה, שלומית, משה. מי נגד? שירי, שי, אייל, לא נפתרה הבעיה. זה פשוט לדחות את הקץ בעוד שלושה חודשים. מי היה ארבע? ארבעתנו. אוקיי. אז אני חושב שמבחינת הנהלים התקינים, אנחנו עשינו את מה שצריך, אפשר לעבור לנושא הבא. ההצעה נדחית. נגד: דליה נחום-לוי, אורית שגיא, משה אופיר, שלומית ארצי. בעד: רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, שי רוזנצוויג.	שי רוזנצוויג: משה אופיר: שי רוזנצוויג: שירי זיידמן: שי רוזנצוויג: משה אופיר: שי רוזנצוויג: אייל רוזנפלד: שי רוזנצוויג: אודליה גוטל: שי רוזנצוויג: החלטה:

2. סגירה, פתיחה וביטול תב"רים (עפ"י רשימה).

הנושא הבא הוא - תב"רים. אילן, רוץ על זה. סגירת תב"רים? ביי, להתראות. הנושא הבא, סגירה, ביטול, ופתיחת תב"רים. זה מה שרצינו, רק להזכירכם, לעשות בסוף ישיבה	שי רוזנצוויג: אודליה גוטל: שי רוזנצוויג: אילן דולב: שי רוזנצוויג:
--	---

הבאה. אמרנו כבר מאוחר. נדחה את זה לישיבה הזאת. אז זה מה שקורה.

אנחנו רוצים לסגור את התב"רים האלה. תב"רים מאוזנים. תב"ר מחשוב מוסדות חינוך. התקציב המקורי שלו היה 380, והוא הסתיים ב-376,666. תשלומים ותקבולים. מבקשים להקטין ב-3,537. ב-3,000 שקלים. להקטין את התקציב ולסגור את התב"ר. רוצים להציג תב"ר תב"ר, להצביע תב"ר תב"ר או כולם ברשימה אחת? אוקיי. תכנון ו/או שדרוג מערכות השקייה. תקציב תב"ר מאוזן, לסגור אותו. שיפוץ מחלקת רווחה, 96,000 שקלים, הוגש לפני כשנה וחצי התקציב הזה. לא התקבלה הרשאה כספית ממשרד הרווחה, אז אני מבקש לבטל את התב"ר. את העודפים מהתב"ר הזה להחזיר לקרנות הרשות.

אילן דולב:

למה היא לא התקבלה?

אורית שגיא:

לא הצלחנו לאשר. לא היה להם תקציב.

אילן דולב:

אני יודעת שזה קשור לתקציב שאנחנו לא העמדנו את החלק שלנו, לא?

אורית שגיא:

אנחנו העמדנו את החלק שלנו. כנראה זה לא התאים, זה לא הסתדר.

אילן דולב:

אז למה זה נפל?

אורית שגיא:

לא יודע. לא הספיק להם. היתה שם איזשהי בעיה.

אילן דולב:

מנהלת מחלקת הרווחה לא הצליחה להשיג -

כי זה לא משנה שעברה. זה עוד משנה לפני.

אורית שגיא:

שנה וחצי.

אילן דולב:

לא התכנס, בקיצור.

שי רוזנצוויג:

לא התכנס לכלום.

אילן דולב:

מסכימה שמחלקת רווחה צריכה טיפול ואנחנו נראה איך אנחנו משיגים את התקציב בעתיד.

אודליה גוטל:

צריך את זה.

שי רוזנצוויג:

צריך להעלות את זה עוד פעם, מחדש.

אייל רוזנפלד:

שימו לב. כבישים, התב"ר הסתיים באיזון. ביצענו בהתאם לתקציב שאושר. מחשב לכל מורה. אישרנו

אילן דולב:

7,200 מכספי הפיס. בפועל, לפי המבחנים, נדרשת הוצאה של 4,460 שקלים. אנחנו סוגרים את התב"ר הזה. שיקום ופיתוח תשתיות מים. קיבלנו עוד קצת כסף ממשרד הפנים. התב"ר הזה משולב קרנות הרשות. התב"ר עמד על 815 אלף שקל הכנסה. בפועל זו ההוצאה גם. אנחנו רוצים לסגור את התב"ר. לעדכן את התקציב ולסגור את התב"ר. שיפוצי קיץ 2018. גמרנו את הפרויקט הזה ב-300 אלף שקל. אנחנו רוצים לסגור את התב"ר ואת היתרה להעביר לקרנות הרשות. ואני רוצה לפתוח תב"ר חדש שנקרא פעילויות מתנ"ס שהתקבלו במרכבה. זה כדי לאפשר למתנ"ס לעקוב אחרי הכספים שהתקבלו במרכבה, במסגרת הכנסה והוצאה, על מנת שהדברים, שלא נצטרך לפתוח שורה חדשה בתקציב.

זהו. לעשות סדר.

אודליה גוטל:

אילן דולב:

וגם אם נדלג שנה, ב-2019 משום מה זה התפקשש בינינו לבין המתנ"ס, השורה הזאת תהיה קיימת כל עוד לא ישולם. הכסף שייכנס יעבור לתקציב הזה וזה תקציב רב שנתי. עד שהוא לא ישולם לא ייסגר. אנחנו מדברים בעצם על שלוש פעילויות. סל ספורט – 110 אלף ₪. אוליבר סוויסט 15,800. ותקנת סלע – 24,400. זו הרשימה. שאלות?

מי בעד לאשר את התב"רים, כפי שהציג הגזבר? פה אחד. סעיף הבא.

שי רוזנצוויג:

המועצה מאשרת פה אחד סגירה, פתיחה וביטול תב"רים, על פי הרשימה.

החלטה:

4. תבחינים לתמיכות לשנת 2020.

בשביל שלא נגיע למצב שאנחנו מאשרים תבחינים לתמיכות בסוף שנה ונגררים עם התמיכות לרגע האחרון, אנחנו רוצים כבר עכשיו לאשר את התבחינים שאישרתם לפני מספר חודשים. להשאיר

אודליה גוטל:

את אותם תבחינים כמו שהם, ופשוט לאשר אותם כבר לשנת 2020. ושנוכל כבר לפרסם ולעשות את הדברים ובפברואר כבר לדון בתמיכות ולא בדצמבר. אז זה משהו... כן, דילגתי ל-4 כי אנחנו לא יכולים עדיין לעשות את זה.

לא, אנחנו חייבים לעשות את זה. כי אחרת - אוקיי, בסדר. רגע, אז נעשה את 4 ואז נעשה את 3, אם זה לא משנה לכם. אז אנחנו בעצם מבקשים, נכון לרגע זה, לאשר את התבחינים, בסדר? שהם אותם תבחינים שאישרנו פה בפעם הקודמת. אני אקריא?

אני רוצה לשאול. התבחינים האלה הם שהביאו - למספרים האלה. 19' ו-20' זה אותו דבר. וגם התקציב אושר אותו דבר.

חבר'ה, מה אתם זה? תקריאי את זה ותאשרי את זה. קדימה.

המועצה מאשרת את התבחינים והתמיכות בשנת 2020 כפי שנקבעו ואושרו לשנת 2019. מי בעד? פה אחד.

המועצה מאשרת פה אחד את תבחינים לתמיכות לשנת 2020 כפי שנקבעו ואושרו לשנת 2019.

אילן דולב:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

אילן דולב:

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

החלטה:

3. תמיכות.

הלאה. המועצה מאשרת את חלוקת התמיכות על פי החלטת ועדת תמיכות מהיום, 31.12.2019 כדלהלן: צופים - 82,000 שקלים. בני עקיבא = 18,000 שקלים. עמותת הספורט - 83,000 שקלים והשחייה - 17,000 שקלים. הכל בכפוף להשלמת מסמכים על פי הנחיית ועדת התמיכות. מי בעד?

אני מזכיר לכם את הדין שהיה פה מקודם. כל ההתניות שהיו. זה הכל כפוף למה שהיה מקודם. שתבינו. רק שתבינו שלא היה שום ניסיון לעשות,

אודליה גוטל:

עו"ד ברוך חייקין:

אודליה גוטל:

המועצה מאשרת פה אחד את חלוקת התמיכות
 עפ"י החלטת ועדת תמיכות מהיום (31.12.2019)
 כדלהלן:

1- צופים: 82 אלפ"ח

2- בני עקיבא: 18 אלפ"ח

3- עמותת הספורט - 83 אלפ"ח

4- שחייה - 17 אלפ"ח

הכל בכפוף להשלמת מסמכים עפ"י הנחיית ועדת
 התמיכות.

אודליה, הנושא הבא.

זהו, סיימנו.

חבר'ה, הישיבה סגורה, תודה רבה.

החלטה:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה